

Ο Άγιος Αθανάσιος Αρχιεπίσκοπος Χριστιανουπόλεως (17 Μαΐου)

/ Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Συναξαριακές Μορφές

Ο Άγιος Αθανάσιος γεννήθηκε στην

Καρύταινα της Γορτυνίας περί το 1640 και το κοσμικό του όνομα ήταν Αναστάσιος Κορφηνός. Οι γονείς του ονομάζονταν Ανδρέας και Ευφροσύνη και είχαν ακόμη τρία τέκνα. Υποθέτουμε πώς τα πρώτα γράμματα τα έμαθε στην γενέτειρά του και στην συνέχεια μάλλον φοίτησε στην περίφημη σχολή της μονής Φιλοσόφου και αργότερα, ως κληρικός, στην Κωνσταντινούπολη.

Όταν ο Αναστάσιος βρισκόταν σε ηλικία γάμου, οι γονείς του παρά την επιθυμία του να ακολουθήσει τη μοναχική πολιτεία, επέμεναν να τον νυμφεύσουν. Ο πατέρας του μάλιστα, χωρίς κάν να έχει την σύμφωνη γνώμη του υιού του, τον αρραβώνιασε στην Πάτρα με την θυγατέρα ενός πλούσιου άρχοντος και στην συνέχεια τον έστειλε στο Ναύπλιο να προμηθευθεί τα γαμήλια πράγματα. Ο Αναστάσιος υπάκουεσε στην πατρική εντολή και ξεκίνησε για το Ναύπλιο. Στον

δρόμο του πέρασε και από το εκκλησάκι της Παναγίας στο Βιδόνι, κοντά στο χωριό Σύρνα και ζήτησε την θεία φώτιση.

Στο Ναύπλιο, αφού αγόρασε ότι έπρεπε, πήρε την μεγάλη απόφαση. Αναφέρεται πώς την προηγούμενη νύχτα της προγραμματισμένης αναχωρήσεώς του για την Καρύταινα, ενώ βασανιζόταν από τους λογισμούς τους να πράξει, είδε στον ύπνο του την Παναγία μαζί με τον Τίμιο Πρόδρομο, η οποία αποκαλώντας τον με το όνομα πού επρόκειτο να λάβει αργότερα ως μοναχός, του είπε, σύμφωνα με τα γραφόμενα του πρώτου βιογράφου του: «Σκεύος εκλογής και υπηρέτην του Υιού μου επιθυμώ να γίνεις, Αθανάσιε. Απέστειλε, λοιπόν, τους δούλους σου με τα νυμφικά ιμάτια προς τον πατέρα σου και η κόρη ας συζευχθεί άλλον άνδρα. Εσύ δε να πορευθείς στην Κωνσταντινούπολη, για να λάβεις ότι ο Υιός και Θεός μου ευδόκησε». Έτσι κι έγινε. Ο Αθανάσιος απέστειλε πίσω τους δούλους και αναχώρησε για την Κωνσταντινούπολη, όπου, αφού έγινε μοναχός με το όνομα Αθανάσιος, χειροτονήθηκε κατόπιν διάκονος και πρεσβύτερος.

Επί της πρώτης πατριαρχίας του Οικουμενικού Πατριάρχου Ιακώβου, ο Άγιος Αθανάσιος χειροτονείται Μητροπολίτης Χριστιανουπόλεως, υπέρτιμος και έξαρχος πάσης Αρκαδίας, σε διαδοχή του Μητροπολίτου Ευγενίου, πού με βάση σωζόμενα έγγραφα αρχιεράτευσε στην εκκλησιαστική αυτή επαρχία από το 1645 έως το 1673 τουλάχιστον. Ως χρόνο της χειροτονίας του πρέπει να υποθέσουμε το αργότερο τα τέλη του 1680 ή τις αρχές του 1681, γιατί για πρώτη φορά απαντάται τον Απρίλιο αυτού του έτους, όταν υπογράφει ως μέλος της Ιεράς Συνόδου του Οικουμενικού Πατριαρχείου στην Κωνσταντινούπολη αφοριστικό γράμμα προς τον Μητροπολίτη Ευρίπου και Επίτροπο Μελενίκου. ([περισσότερα...](#))